BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. THEODORUS KERKERING DE MONASTERIO. IOHANNES DE SPIRA. MATTHAEUS DE CRACOVIA. IOHANNES GERSON. HENRICUS DE HASSIA. HUMBERTUS DE ROMANIS. HENRICUS DE COESVELDIA. NICOLAUS DE DINKELSBÜHL

Melk, 1. Drittel 15. Jh. Seite 72v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40614
Copyright: Melk, Benediktinerstift

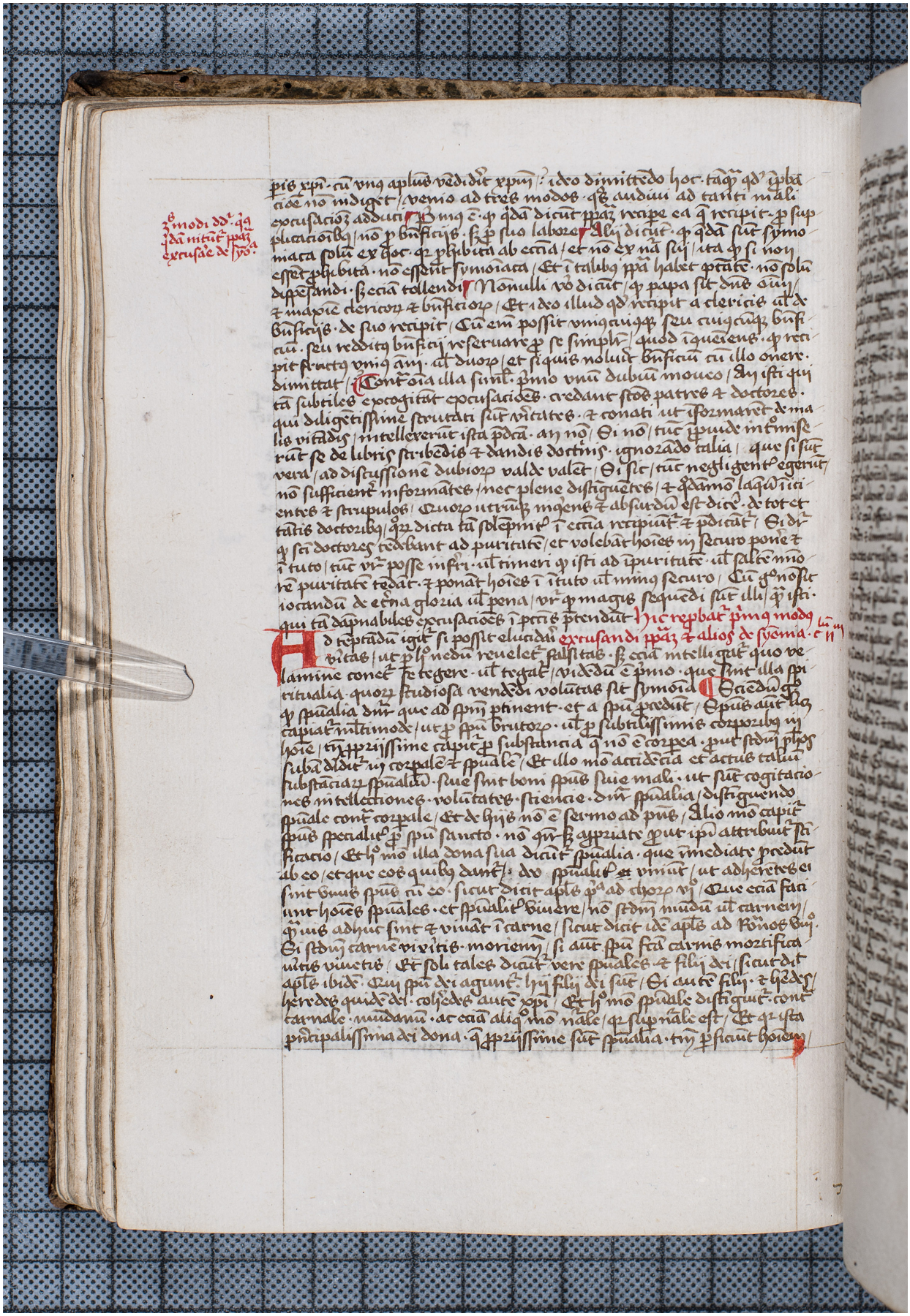

3 modi dd. qq dã mitũt ppãz excusãdi ꝓ.

pis xpi. cũ vnq aplus vedidit xpm? ideo dimittendo hor. tacq; qd' ipsa
cide no indiget / verum ad tres modos. q̃ audiui ad tantu mali
excusaciõ; adduci. Vnus mq̃ ē. q̃ qdã dicũt ppãz rapere ea q̃ recipit. p sup
fluacionib; / no p bnficijs. sed p suo labore. Alij dicũt. q̃ qdã sũt symo
niata solũ ex dor. q̃ prohibita ab ecia / et no ex nã sui / ita q̃ si non
esset prohibita. no essent symoniata / Et i talibus ppã habet pcũte. no solũ
dispensandi. sed ecia tollendi. Nonulli vo dicũt / q̃ papa sit dnus omn;
et maxime clericor et bnficior / Et ideo illud qd recipit a clericis ut de
bnficijs. de suo recipit / Cũ enim possit vni cauiqz seu cuiqdam bnfi
cia. seu reddit bnficij reseruare p se simpli / quod iquiens. q̃ rec
pit fructu vnius anni. ut duor / et siquis noluerit bnficia cũ illo onere
dimittat / Contraria illa sunt. primo vnũ dubiũ mouco / An isti qui
tã subtiles excogitãt excusaciones. credant sode patres et doctores.
qui diligentissime scrutati sũt virtutes. et conati ut informarent de ma
lis vitiis / intellexerunt ista pdicta. an no / Si no / tunc quide intrmise
runt se de libris scribendis et dandis doctrinis. ignorando talia / que si sint
vera / ad discussionem dubior valde valet / Si sic / tunc negligenter egerunt
no sufficienter informates / nec plene distinctes / et quamo laqueiciu
entes et scrupulos / Quor ut tuti mgentes et absurdum est dicere. de tot et
talis doctoribus / qui dicta tã splenpnte i ecia recipiunt et pdicant / Si di
q̃ si doctores redibant ad puritate / et volebãt homines in securo ponere et
i tuto / tunc vr posse instruere ut timeri q̃ isti ad ipuritate. ut salte mo
re puritate tendãt. et ponãt homines i tuto ut mmq securo / Cũ gn nosse
iocundũ de etna gloria ut pena / vr q̃ magis sequendi sũt illi / q̃ isti.
qui tã damnabiles excusaciones i petis prendũt. Hic repbat primq modq

Ad repãdũ igit si possit eluidari excusandi ppãz et aliorũ de symonia. et primo
vitas / ut plus nedũ reuelet falsitas. sed ecia mtelli quit quo ve
lamine conet se tegere. ut tegat / videndũ ē primo. que sint illa spi
ritualia. quor studiosa vendendi volũtas sit symonia. Quaedũ q̃
q̃ spiãlia dnt. que ad spm pinent. et a spu predit / Quis aut liq
capiat intimode / ut p spu brutor. ut p subtilissimis corporibus in
hoie / tn ppriissime capit p substancia q̃ no ē corpea. put sedm plos
suba dicit in corpale et spiale / Et illo mo accidecia et actus talium
substaciar spiãlia. sive sint bona spus sui mali. ut sũt cogitacio
nes intellectiones. volũtates. scientie. dnt spiãlia / distinguendo
spiale cont corpale / Et de hijs no ē sermo ad pnt / Alio mo capit
spus specialiter p spu sancto. no qn̄ sed appriate. put ipe attribuit spi
ficacio / Et hijs mo illa dona sua dicũt spiãlia. que imediate predit
ab eo / et que cos quibus dant / ideo spiãlia et vniũt / ut adhereres ei
sint vnus spus cũ eo. sicut dicit apls qd ad chor vi / Que ecia fun
unt homines spiãles. et spiãliter viuere / no sedm mundũ ut carnem
q̃ mis adhuc sint et viuãt i carne / sicut dicit idem apls ad Romanos viij.
Si sedm carne vivitis. moriemini / si aut spu ftã carnis mortifica
ueritis viuetis / Et soli tales dicũt vere spiãles et filij dei / sicut dicit
apls ibidem. Quicq spu dei agunt. hi filij dei sũt / Si aute filij. et heredes
heredes quidem dei. cohheredes autem xpi / Et hijs mo spiãle distinguit cont
carnale. mundanũ. ac ecia alio mo nale / q̃ supnale est / Et q̃ ista
principalissima dei dona. q̃ ppriissime sũt spiãlia. tn p stant homines /